

DECISIONVM
FORI FIVIZANENSIS,
ALIORVMQVE TRIBVNALIVM
IN ITALIA INSIGNIVM,

Peregrinarum, practicabilium valde, & amabilium,

AUCTORE

D. BORGNINO CAVALCANO,

ADVOCATO FIVIZANENSE EPISCOPATVSQVE

Papie Vicario generali, per XL. annos Practico,

Liber siue titulus Tertius,

DE VLTIMIS VOLVNTATIBVS.

*QVARTAM MATERIAM ADEO LVCULENTER, DILVCIDE, NERVOSE,
prælixæ ac capiosè tractat, ut singula Decisionis Tractatus instar esse possint, alibi, quam hic, si in causa
quopiam decisionem & conclusionem Doctarum perfectam, cum Rationibus, Auctoritatibus,
& Resolutionibus habere velis, materia laboriosius quaerenda non sit.*

*QVONOMINE OMNIBVS DECISIONIBVS, PLVRIMORVM GERMANIÆ
Iurisconsultorum iudicio, quib. sunt visæ, facile palmam præcipient, & emendibus, videntibus, per-
legendibus, raminantibus & intelligentibus grandem dimittent laborem.*

*POST ITERATAM ET PLVRIBVS ADDITIONIBVS ILLVSTRATAM
Auctoris editionem diligenter repurgatam, et adhibita diuersarum characterum compendiosa elegantia, noua
Iudicibus sergentinis a Musis Palthenianis illustrata.*

16

00

*S. J. B. de P. de P. de P.
P. de P. de P. de P.
P. de P. de P. de P.*

CVRA ET STUDIO

Collegii Musarum Nouenarum Paltheniani.

Quod est

IN NOBILI FRANCOFVRTO.

DECISIONVM FORI FIVIZANENSIS ALIORVMQVE CELEBRIVM IN ITALIA LOCORVM,

AUCTORE BORGNO CAVALCANO,
Advocato Fivizanense Episcopatusque Papie
generali Vicario,

Pars Tertia Principalis.

QVAE EST DE VLTIMIS VOLUNTATIBUS, mere testamentaria.

ARGUMENTVM.

Monasterium quando habeatur loco filii, & faciat deficere fidei commissum hic late pertractatur; & quid in fratribus Hierosolymitanis, & clericis.

M. Machus, & filius an debeant adire hereditatem ad suamorem monasterii, & patris, & si nolunt adire, an pater, & monasterium possit pro eorum interesse adire, vel eos cogere ut adirent, vide hic.

Locum acquisitionis filii & M. Machus ob trahitur ad secundas nuptias videtur. L. feminae, & l. hac edictali, C. de secund. nupt. quando monasterium potest petere, vide hic late.

SYMMARIA.

1. Fideicommissum evanescit per ingressum monasterii, si testator filios suos instituit de eo substituit, vel pariter pupillariter, & per fideicommissum.
- Ad monasterium an, & quando habeatur loco filii, & faciat deficere fideicommissum, huc late per totam tractatur. num. 1. & seq.
2. Sententiam disponens testamenta debere intelligi sine aliqua interpretatione civilis vel canonica, in praesentiam monasterii non valet.
3. Statuta & leges magna equiparantur ultimis voluntatibus quae contra illas sunt.
4. Voluntas testatoris omnino est servanda atiam, in praesentiam monasterii, quando de ea clare apparet, & num. 31.
5. Statutum non potest facere quod ingrediens monasterium non dicatur decedere cum suis fratribus in favorem ecclesiae.
6. Monasterium non habeatur loco filii in sententia ad exclusionem substituti.
7. Opiniones Doctorum sunt variae, an monasterium habeatur loco filii, si testator dixerit, si filium meum decesserit sine filio legitimo, & naturalibus, vel sine filio ex se vel ex suo corpore aut ex vero & legitimo matrimonio natis.
8. Monasterium si habeatur loco filii ne ingrediens dicatur decesserit sine filio quod salis quando substitutus est de descendentibus, ut num. 14.

9. Condicio si sine filio legitimo & naturalibus ex se aut ex suo corpore natis est torpescit & inbonesta, & inducit ad aliam ad fornicandam.
10. Contrahens matrimonium temporale, & parere filios, vel spiritualia per ingressum religionis, & parere ecclesiam parva sunt, & num. 1.
11. Ad monasterium excludit substitutionem, quia lex presumit testatorem non cogitasse de monasterio in tali substitutione.
12. Ad monasterium non excludit substitutionem pro tenentibus, negatam, quia testator expressit verba naturalia praevientia, & non civilia in substitutione, & de filio naturalium, non autem civilibus intelligitur, & num. 14.
13. Exorbitantia non debent extendi ad alios casus, quia sunt stricte intelligenda.
14. Heres institutus non potest elidere & irritam facere in fraude fideicommissi, & substitutionem, & num. 14.
15. Doctores tenentes monasterium excludit substitutionem, negant esse de mente testatoris, vel excludere monasterium, & admitti substitutionem propter illa verba tam ampla, & praevientia.
16. Testator quando dicit sine filio legitimo & naturalibus, vel ex vero matrimonio natis, videtur illud expressisse quod iactis erat.
17. Ad monasterium ultra legum praesentiam filius suus & religio & anima.
18. Ingrediens monasterium dicit se, & sua bona ipsi monasterio, quia a spiritu Sancto, vocatur ad vitam contemplativam, ut num. 21, 25, & 26.
19. De testamentis monasterii cum non excludat substitutionem, propter illa verba si sine filio legitimo & naturalibus, ex se aut ex vero & legitimo matrimonio natis, dicitur allegari pro parte affirmativa procedere in dubio, & legem praesumentem, hominis debet esse probare.
20. Condicio si sine filio decesserit debet valere, ut valet potest, quia habet duas partes, prima si decesserit, secunda sine filio.
21. Necessarium illud dicitur cuius contrarium est im-